

паси, които войницитеѣ можаха сами да отнесатъ. При приближаването на Руситѣ, турскитѣ войници откриха срѣщу имъ, както отъ малкия редутъ така и отъ южния фасъ на голѣмото укрѣпление, непрѣкъсната пушечна стрѣлба. Ротата се одържа на поста си, до като си свърши патронитѣ; единъ или два пѣти тя поиска такива чрѣзъ трѣбни сигнали. Постараха се да ѝ изпратятъ, но конетѣ, които ги носѣха, бидоха убити по пѣтя отъ рускитѣ куршуми и ротата бѣ принудени да отстъпи къмъ голѣмото укрѣпление.

Като завладѣха малкия редутъ, Руситѣ се промъкнаха въ заптийското беклеме и изпратиха войски въ долината на юго-западъ отъ укрѣплението; пушечната стрѣлба достигна до голѣмо ожесточение отъ двѣтъ страни, и канонадата продължаваше.

Командантитѣ на позициитѣ при Телишъ, Горни и Долни Джбникъ бѣха се съгласили, че ако нѣкоя си отъ тѣзи позиции бѣде атакувана, войскитѣ отъ другитѣ двѣ да се притекжтъ тозъ часъ на помощъ. Голѣми западени огньове трѣбваше да служатъ за сигнали на тревога. За зла честь, Хакъ паша не можеше да дойде отъ Телишъ, защото той бѣше самъ атакуванъ, а войскитѣ отъ Долни Джбникъ бѣха принудени да стоятъ на позициитѣ си, по причина на голѣмитѣ непри-